

CENACOLE DE RUGĂCIUNE

pentru a invoca
pentru a invoca
reconcilierea
reconcilierea

Nr. 12

decembrie

2008

Surorile lui Isus Răscumpărătorul
Onești și Slănic-Moldova

(Din scrierile

"Euharistia
este
iubirea mea...
speranța mea,
fericirea mea!"

(Din scrierile
autobiografice
ale Victorinei Le Dieu)

În epoca noastră caracterizată de viteză și de eficiență, de o activitate frenetică în care omul aleargă în urma timpului și este continuu depășit de evenimentele și de schimbările rapide, poate să pară anacronism să vorbești despre simțul transcendenței, al contemplației și al adorației. Totuși de acestea omul are mai multă nevoie, este o necesitate urgentă pe care din păcate deseori caută să o satisfacă cu experiențe devastatoare.

Dar Biserica nu renunță să vorbească de Isus Cristos, singurul Răscumpărător, care a asigurat prezența Sa în toate zilele până la sfârșitul lumii. El se face prezent mai ales în sacramentul altarului, sub semnul pâinii și al vinului consacrate și, conștientă de a avea în Euharistie comoara sa inestimabilă, Biserica nu va putea niciodată să renunțe la a o înconjura cu devoțiunea care îi este datorată, adică adorația.

Este o valoare specifică Familiei noastre Religioase încă de la originile sale. Fondatoarea Victorinei Le Dieu, o trăia cu intensitate și îndemna să fie primul scop pentru toți aceia care aveau la spiritualitatea sa.

Pe urmele sale să intensificăm rugăciunea noastră de adorație în fața Celui care este Domnul timpului și al istoriei și care a implantat cortul său în mijlocul oamenilor pentru a-i educa să stea cu Dumnezeu. Credința care în mulți pare să nu mai aibă consistență sau incizie asupra vieții, este totuși un foc care ținut aprins în inima câtorva, poate încă să aprindă întreaga lume.

MICI ÎN FAȚA TATĂLUI

EXPUNEREA SF. SACRAMENT

RUGĂCIUNI DE INTRODUCERE

Răscumpărătorul vine în simplitate și umilință, după indicațiile discursului asupra fericirilor; și dezvăluie celor simplii adevărata fericire: misterele vieții sale cu Tatăl. Acceptarea împărăției cere simplitate. Căutarea imitării lui Isus în sărăcia și umilința inimii înseamnă a se dispune pentru a fi capabili de a primi și înțelege înțelepciunea lui Dumnezeu manifestată de El. Suntem chemați să ne transpunem în modul de a acționa a lui Isus sărac și umil. Să ne străduim de a primi persoanele, circumstanțele și evenimentele cu inimă simplă, pentru a descoperi manifestarea iubirii Tatălui. Pentru aceasta să-l invocăm pe Duhul Sfânt:

1. *Vino Duhule creator, vizitează mințile noastre, umple-ne inimile cu harul tău.*
2. *Vrem să ne abandonăm ție, ca o foaie albă, Duhule Sfinte, pentru că numai tu ne dai puterea să trecem de la confuzie la armonie, de la suferință la sănătate. Tu care ești Creator suflă peste haosul ce-l purtăm în noi, împrăștie întunericul nostru, vindecă angoasele și nervozitățile noastre și fă din fiecare dintre noi o ființă frumoasă, armonioasă, pură: o nouă creație, plăcută lui Dumnezeu.*
1. *Dulce mângâietor, darul Tatălui celui Preaînalt, apă vie, foc, iubire, sfântă ungere a sufletului, degetul mâinii lui Dumnezeu promis de Mântuitor, revarsă cele șapte daruri, trezește în noi cuvântul.*
2. *Duhule Sfinte, darul prețios al lui Dumnezeu, tu ești apărătorul nostru, prietenul nostru, mângâietorul nostru. Umple inimile noastre de iubirea*

lui Dumnezeu și învață-ne să fim mângâiere, prieten și sprijin pentru frații noștri în mod deosebit pentru cei care suferă.

1. Fii lumină pentru minte, foc aprins în inimă, vindecă rănilile noastre cu parfumul iubirii tale. Vino, Duhule Sfânt, pentru a lua în stăpânire voința noastră și sentimentele noastre. Fii pentru mintea noastră, lumina credinței și a harului, fii iubirea care ne face să trăim pentru Dumnezeu și nu pentru noi înșine. Fii sănătate pentru trupul nostru: întărește cu puterea ta veșnică tot ceea ce este slab în trupul nostru și transformă-l în trupul glorios al lui Cristos

Să ne rugăm: Preasfântă Treime, de la care, prin care și în care sunt toate, te laudăm, te preamărim, te adorăm. Dă-ne te rugăm harul tău dumnezeiesc, ca să înțelegem pe deplin voința ta și să o împlinim, rămânând credincioși planului Tău, pentru mântuirea sufletelor noastre. Laudă, mărire și cinste îți aducem Ție, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte în toți vecii vecilor. Amin.

◆ DOAMNE, ÎNVAȚĂ-NE SĂ NE RUGĂM

Lunga rugăciune sacerdotală a lui Isus, la ultima cină, este o măreață rugăciune a inimii care își revarsă iubirea asupra întregii omeniri.

După exemplul rugăciunii lui Isus, rugăciunea noastră are nevoie de a se deschide spre orizonturile iubirii, are nevoie să comunice și să reverse asupra tuturor iubirea: „*Pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți*”, așa cum spunea Sf. Paul creștinilor din Corint.

„*Vie împărăția Ta!*” ne-a învățat Isus să ne rugăm. De aceea, în itinerarul rugăciunii este urgent să-i facem pe toți părtași de iubirea noastră .

Există o rugăciune care îi îmbrățișează cu adevărat pe toți. Iată-o: „*Isuse, dă-mi inima Ta!*”. Când ne rugăm astfel, cerem în mod real tot ceea ce Cristos ar vrea să ne dea.

Mai mult de atât nu putem cere. Când în tăcerea rugăciunii cerem inima lui Cristos, noi îi oferim omagiul celei mai mari iubiri. Este ca și cum i-am spune împreună cu Petru: „*Doamne, Tu știi totul, Tu știi că te iubesc*”.

Trebuie s-o facem cu curaj. „Nu obține lucruri mari cine se teme să ceară lucruri mari” (Guglielmo de St. Thierry). Dar trebuie să simțim nevoia de a cere pentru toți inima lui Cristos, până când „*Cristos va fi totul în toți*”.

Trebuie s-o cerem pentru persoanele pe care le iubim, pentru persoanele încredințate nouă, pentru persoanele care ne iubesc sau care nu ne iubesc. Însă să avem grijă ca să existe iubire în rugăciunea noastră: în timp ce cerem iubire pentru alții, ea să tresară deja în noi, cerând înainte de toate convertirea pentru noi, adică iubirea.

Vrem să sugerăm o tactică ce ni se pare înțeleaptă: când cerem inima lui Isus, să nu lăsăm să cadă în zadar cererea noastră, s-o cerem cu o inteligență exprimată direct: „*Doamne, dă-mi Inima ta! Ți-o cer pentru astăzi, pentru că mâine ți-o voi cere cu rugăciunea de mâine*”.

Oare Isus nu ne învață să cerem pâinea cea de toate zilele? Să învățăm astfel a trăi în fidelitate față de Cristos toate evenimentele cotidiene și să fim atenți la voința sa chiar și în momentele critice ale zilei, când se face simțită oboseala, când fervoarea scade.

(Din îndemnurile părintelui Andrea Gasparino)

❖ *Cântec*

Din Evanghelia după Sf. Ioan (17, 1-24)

În acel timp Isus, ridicându-și ochii spre cer, a zis: „Tată, a venit ceasul: glorifică-l pe Fiul tău ca Fiul să te glorifice pe

tine, pentru ca, precum i-ai dat putere asupra fiecărui om, să dea viață veșnică tuturor aceluia pe care i-ai dat lui. Iar viața veșnică aceasta este: să te cunoască pe tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe cel pe care l-ai trimis, pe Isus Cristos. Eu te-am glorificat pe pământ, împlinind lucrarea pe care mi-ai dat-o s-o fac, și acum, Tată, glorifică-mă la tine însuși cu gloria pe care am avut-o la tine mai înainte de a fi fost lumea.

Am făcut cunoscut numele tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume. Ai tăi erau și mi i-ai dat, iar ei au ținut cuvântul tău. Acum au cunoscut că tot ce mi-ai dat este de la tine, căci cuvintele pe care mi le-ai dat, le-am dat lor, iar ei le-au primit și au cunoscut cu adevărat că am ieșit de la tine și au crezut că tu m-ai trimis.

Eu mă rog pentru ei. Nu mă rog pentru lume, ci pentru cei pe care mi i-ai dat, pentru că sunt ai tăi. Și toate ale mele sunt ale tale, și ale tale sunt ale mele, și am fost glorificat în ei. Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, iar eu vin la tine. Tată sfânt, păstrează-i în numele tău pe care mi l-ai dat, ca ei să fie una ca și noi. Cât timp am fost cu ei, eu i-am păstrat în numele tău pe care mi l-ai dat și i-am păzit, și nimeni dintre ei nu s-a pierdut, în afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura. Acum însă, vin la tine și spun acestea în lume ca să aibă bucuria mea deplină în ei. Eu le-am dat cuvântul tău iar lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, așa cum eu nu sunt din lume. Nu te rog ca să-i iei din lume, ci ca să-i păzești de cel Rău. Ei nu sunt din lume așa cum eu nu sunt din lume. Consacră-i în adevăr: cuvântul tău este adevăr. După cum m-ai trimis pe mine în lume, și eu îi trimit pe ei în lume și pentru ei mă consacru pe mine însumi, ca și ei să fie consacrați în adevăr.

Nu mă rog numai pentru ei, ci și pentru cei care vor crede în mine, prin cuvântul lor, ca toți să fie una, după cum tu, Tată, ești în mine și eu în tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că tu m-ai trimis. Iar eu le-am dat gloria pe care tu mi-ai dat-o, ca ei să fie una, după cum noi suntem una: eu în ei și tu în mine, ca să fie desăvârșiți în unire, încât să cunoască lumea că tu m-ai trimis și i-ai iubit pe ei, așa cum m-ai iubit pe mine.

Tată, vreau ca acolo unde sunt eu să fie cu mine și cei pe care mi i-ai dat, ca să vadă gloria mea, pe care mi-ai dat-o, pentru că tu m-ai iubit înainte de crearea lumii”.

Invitație la interiorizare:

1. Isus se roagă, tresăltând de bucurie, binecuvântându-l pe Dumnezeu și numindu-l Tată! Îl binecuvântează pentru proiectul său, pentru voința sa, pentru jugul său ușor. Îi mulțumește pentru că este primit de cei umili, săraci și marginalizați, în timp ce scribii înțelepți și fariseii prezumțioși l-au refuzat.

2. Și câtă răbdare continuă să aibă Isus față de cei care sunt ostili, continuând să le întindă mâna până la sfârșit fără să obosească niciodată. Dar așa cum amintește profetul Isaia: „Va pieri știința celor înțelepți și se va eclipsa inteligența celor deștepți...”
Cei umili în schimb se vor bucura în Domnul iar cei săraci se vor veseli în Sfântul lui Israel. (29,14.19)

1. Misterele împărăției lui Dumnezeu sunt acceptate și înțelese numai de cei săraci și simplii. Lor Isus le oferă o religie autentică care eliberează, aceia a unui Dumnezeu care s-a pus pe ultimul loc pentru a crea în inima fiecărui om încrederea liniștită de fiu a lui Dumnezeu.

2. Dumnezeu Tatăl zdruncină siguranțele noastre efemere și, pentru aceasta Isus îl binecuvântează. Alegerea sa este scandaloasă: a vrut să devină om, a ales să fie mic, să se arate sărac, „blând și smerit cu inima” punându-se pe ultimul loc pentru ca orice om să se poată găsi în fața lui Dumnezeu în largul său.

1. Pentru a crede în Dumnezeu nu există sofisme intelectuale, nu necesită privilegiul școlilor filozofice: se poate ajunge la el acceptând istoria și viața concretă a lui Isus din Nazaret, adică evanghelia sa și Biserica fondată de el.

2. Religia lui Isus este aceia a unui Dumnezeu care s-a făcut om, asumând întreaga noastră natură umană. Și ne prezintă un

Dumnezeu care iubește omul în mod gratuit înainte ca acesta să-l caute; care în mod fidel îl iubește pe om chiar și atunci când acesta este infidel; care în mod misterios î-l iubește pe om când păcătuiește, când îl refuză pe Dumnezeu, este mereu gata să-l caute asemenea bunului păstor în căutarea oii rătăcite, gata să-l reprimească în casă asemenea Tatălui pe fiul risipitor.

1. „Te binecuvântează Tată”, este una dintre puținele rugăciuni făcute de Isus pe care evanghelia ne-o arată, sugerându-ne modul de a ne ruga, Isus îi mulțumește lui Dumnezeu Tatăl pentru că simte profund și cu bucurie că îi este Fiul. Și rugăciunea noastră să fie o mulțumire adusă Domnului pentru că ne-a ales să fim fiii săi, să simțim bucuria și gratitudinea, care mai de vreme sau mai târziu să o transmitem și celorlalți. Este modul cel mai bun de a fi astăzi și întotdeauna misionarii lui Isus.

Psalmul responsorial: (Ps 33)

***R. Gustați și vedeți cât de bun este Domnul;
fericiți cei care își află adăpostul în el.***

Îl voi binecuvânta pe Domnul în orice timp,
lauda lui va fi fără încetare în gura mea.
Să se laude sufletul meu în Domnul!
Să audă cei umili și să se bucure!

Preamărați-l pe Domnul împreună cu mine,
să înălțăm numele lui împreună!
L-am căutat pe Domnul și el mi-a răspuns
și m-a eliberat de orice teamă.

Priviți la el și veți fi luminați,
și fețele voastre nu se vor rușina.
Acest sărac a strigat și Domnul l-a ascultat
și l-a scăpat de toate necazurile sale.

Îngerul Domnului veghează lângă cei ce se tem de el
și-i scapă din primejdie.
Gustați și vedeți cât de bun este Domnul,
ferice de omul care se încrede în el.

Temeți-vă de Domnul, voi, sfinții lui,
căci de nimic nu duc lipsă cei care se tem de el.
Bogații au sărăcit și îndură foame,
dar cei care îl caută pe Domnul nu duc lipsă de nimic.

Veniți, fiilor, ascultați-mă,
vă voi învăța frica de Domnul.
Cine este omul care dorește viața,
care vrea zile multe ca să vadă binele?

Ferește-ți limba de răutate
și buzele de vorbe înșelătoare;
fugi de rău și fă binele,
caută pacea și urmeaz-o.

❖ Cântec

◆ Sfântul Părinte Papa ne învață:

„*Misterul credinței*”. Cu această expresie pronunțată imediat după cuvintele de la consacrare, preotul proclamă misterul celebrat și-și manifestă uimirea în fața schimbării substanțiale a pâinii și a vinului în trupul și sângele Domnului Isus, e o realitate ce depășește orice comprehensiune umană. De fapt, Euharistia este prin excelență „misterul credinței”: „este compendiu și totalitatea credinței noastre”. Credința Bisericii este esențial o credință euharistică și se alimentează în mod deosebit la masa Euharistiei. Credința și Sacramentele sunt două aspecte complementare din viața Bisericii. Născută din vestirea Cuvântului lui Dumnezeu, credința este hrănită și crește prin întâlnirea cu Domnul înviat ce se realizează în Sacramente: credința se exprimă prin rit iar ritul întărește credința”. De aceea, Sacramentul altarului se află întotdeauna în centrul vieții Bisericii; „grație Euharistiei Biserica renaște mereu!”. Cu cât este mai puternică credința euharistică în Poporul lui Dumnezeu, cu atât este mai profundă participarea lui la viața bisericească prin adeziunea convinsă a misiunii pe care Cristos a încredințat-o

discipolilor săi. De aceasta este martoră istoria Bisericii. Orice mare reformă este legată, într-un fel, de descoperirea credinței în prezența euharistică a Domnului în mijlocul poporului său.

(din scrisoarea post sinodală „Sacramentum Caritatis”)

♦ **SĂ ACLAMĂM: Doamne, dă-mi inima Ta!**

Tată dăruiește-mi lumina ta
pentru a învăța să văd asemenea Ție,
să gândesc asemenea Ție,
să judec asemenea Ție,
Dumnezeul meu, luminează fără de apus!

Cristoase, dăruiește-mi Cuvântul Tău
pentru a învăța să ascult asemenea Ție,
să dialoghez asemenea Ție,
să primesc așa cum ai primit Tu,
Dumnezeul meu, adevăr infinit!

Duhule Sfânt, dăruiește-mi iubirea Ta,
pentru a învăța să mângâi asemenea Ție,
să iert asemenea Ție,
să iubesc asemenea Ție,
Dumnezeul meu, iubire nesecată!
(Carlo Ghidelli)

❖ **Cântec**

PE URMELE FONDATOAREI

„Toți știu că pentru a-i putea fi plăcuți lui Dumnezeu și pentru a se mântui este suficientă credința, și Dumnezeu o dă celor mici și simplii, care cred mai ușor și observă mai fidel legea

9

sa. Sunt aceia care recunosc cu sinceritate slăbiciunile lor, și se sprijină cu încredere în Dumnezeu, veghind și rugându-se fără încetare, mergând pe o cale sigură.

Fericit este cel care înțelege și mai fericit încă cel care experimentează și gustă nebunia crucii și încrederea în Dumnezeu. Ceea ce dorește Dumnezeu este mai bine pentru noi decât ceia ce dorim noi. Să umblăm în prezența sa și să-i spunem: „Isuse, vino și domnește în noi”.

Credința și încrederea mișcă atât de mult inima Domnului încât nu poate să refuze cererile făcute cu umilință și perseverență. Tot ceia ce face Dumnezeu se menține cu regularitate și armonie, ceia ce face omul se strică și se tulbură. O, Măreție, o înjosire! Această Măreție infinită și inalienabilă ne propune o alianță veșnică cu condiția să punem în el încrederea și iubirea noastră”.

SĂ NE RUGĂM ÎMPREUNĂ

Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea încât l-a trimis pe Fiul său preaiubit. Lui să-i înălțăm cu încredere rugăciunea noastră:

Doamne, luminează viața noastră!

- Dăruiește lumină Bisericii tale care are misiunea de a lumina popoarele și de a salva oamenii care pășesc în întuneric.
- Ajută-i pe preoți să fie capabili de a-i ajuta pe aceia care se află în îndoială și greșală, binecuvântează ministerul lor și fă-l să aducă roade.
- Răstoarnă-i de pe tronul violenței și al orgoliului pe cei puternici, dăruiește tuturor umilința inimii și fă ca în lumea întreagă să domnească pacea.
- Doamne, tu ai spus că Dumnezeu se îngrijește de cei mici și slabi, ajută-ne să construim o lume în care demnitatea vieții să nu fie măsurată după măreție, după aspectele exterioare, după situația economică ci pentru simplul fapt că este viață.
- Te rugăm pentru cei mici, umili, simpli, tăcuți, pentru aceia care aparent nu fac parte din istorie. Ajută-ne să înțelegem că prin dăruirea lor zilnică se construiește această nouă omenire.
- Pentru cei care suferă, ca mâna lui Dumnezeu să-i călăuzească, înțelepciunea sa să-i lumineze, iubirea sa să-i mângâie.
- Mica turmă a credincioșilor persecutați să nu se teamă și să creadă în ajutorul tău puternic. Transformă în putere slăbiciunea noastră, în angajare lenea noastră, în caritate concretă egoismul nostru.
- Părinții care au grele probleme educative să găsească în tine înțelepciunea inimii, răbdare și perseverență în iubire.
- Trimite slujitori sfinți care să acționeze cu ardoarea iubirii și, împinși de Duhul tău Sfânt, să ducă mântuirea lui Cristos până la marginile pământului.

Rugăciune – prin mijlocirea Victorinei..

Preasfântă Treime, Atotputernicie infinită,
iubire veșnică, Te ador, Te iubesc și Te rog,
dacă acest lucru este conform voinței Tale,
să glorifici pe slujitoarea Ta, Sora Victorine Le Dieu,
apostol înflăcărat al ispășirii și al reconcilierii.
Ea, atrasă de iubirea Ta infinită,
dăruită nouă în Euharistie,
ți-a consacrat întreaga sa viață
pentru a colabora cu Cristos, „Unicul Răscumpărător”
la opera mântuirii și a-l readuce pe om în unitatea Sfintei Treimi.
Prin mijlocirea ei și pentru meritele sale,
Te implor, Dumnezeu meu,
să-mi acorzi harul pe care Ți-l cer din toată inima:
fă ca fiecare om și toate popoarele
să se deschidă la dialog și la reconciliere
și în lumea întreagă să domnească pacea.
Primește rugăciunea mea, Părinte, izvorul oricărei sfințenii,
prin Isus Cristos, Răscumpărătorul nostru
care împreună cu Tine și cu Duhul Sfânt
viețuiește și domnește în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru

SĂ NE RUGĂM:

Doamne Dumnezeule, tu ai făcut-o pe Fecioara Maria, Mama Fiului tău, Isus Cristos, binecuvântată între toate femeile pentru că a crezut cuvântului tău: reinnoiește-ne credința în întruparea sa, tu care ești Dumnezeu adevărat și primești mulțumirea noastră pentru toate minunile săvârșite între noi, prin Isus Cristos Fiul tău și Domnul nostru.

❖ Cântec pentru repunerea Sfântului Sacrament.

Exemplul Marturisitorilor

Apostol al Euharistiei: Sf. Petru Iulian Eymard

Grație mărturisirilor făcute de către sora sfântului Petru Iulian Eymard, au ajuns până la noi câteva amintiri plăcute, inocente, precum dispariția copilului, căutat peste tot. Într-un târziu sora lui l-a găsit așezat pe scaunul din spatele altarului. Întrebat: „Ce faci aici? De atâta timp ești căutat.”, el a răspuns: „Stau lângă Isus și îl ascult”. Avea 4-5 ani. Crescând pietatea sa se consolida: el era atras de Euharistie. A ținut să viziteze zilnic Sf. Sacrament și simțea o foame vie față de Euharistie. Surorii sale, Marianne îi mărturisi de mai multe ori dorința de a deveni preot.

Era vorba despre ceva ce depășea simplul sentiment. S-a inspirat mereu din devoțiunea euharistică. Dorea să-i aducă pe toți la Euharistie, a fost vocația și misiunea sa, până acolo încât poporul l-a numit: Tatăl Sf. Sacrament! În ultima sa reculegere personală, sfântul sintetizează astfel evoluția vocației sale: „Cel mai mare har al vieții mele a fost credința vie în Sf. Sacrament încă din copilărie: har de comuniune, har de devoțiune, harul vocației, harul apostolatului. Într-adevăr inima mea l-a iubit mereu pe Isus Euharisticul. Nimeni n-a mai posedat această inimă”.

(Reculegere, Saint-Maurice, 1868).

(Guglielmo Negri – Esempi Eucaristici)

***Mărturia sfinților ne călăuzesc
în descoperirea Euharistiei
și ne stimulează pentru a ne apropia
de acest dar
cu credința înviorată de iubire
și cu uimirea plină de recunoștință***